

אילן גל-און ז"ל

אילן נולד ב- 7.11.44 בשכונת התקווה לזהבה ויצחק (זיקי) גל-און. בן שלישי אח לחיים, חווה ז"ל וניצה. בכיתה ה' עברה המשפחה להתגורר במרכז תל-אביב. בהיותו בן 20 לאחר 3 שנות חברות נשא את חוה לאישה והזוג הצעיר עבר לגור בחולון.

את דרכו בענף היהלומים התחיל אילן בגיל 16, כשהחל ללמוד ולעבוד בחיתוך יהלומים במקביל להשלמת לימודי התיכון במסלול ערב עד לגיוס. כשהשתחרר מהצבא הקים בית ספר לחיתוך יהלומים. כשהוא בן 23 בלבד, התחיל לעבוד כמנהל עבודה של מחלקת חיתוך במפעל גדול. במהלך עבודתו בשנת 1968 קיבל ממכון היהלומים פרס על המצאת מכשיר עזר לחיתוך.

בשנת 1972 אילן עזב את ענף היהלומים ופתח מגרש מכוניות משומשות ברחוב המסגר בת"א. מקצוע המכירות הלם את אופיו הן מבחינת חוש המסחר המחודד והן מבחינת יחסי האנוש המצוינים שהיו חלק בלתי נפרד מאישיותו. ההצלחה האירה לאילן פנים הוא התחבב על כל מי שנפגש בדרכו ויצר יחסי ידידות רבים. אולם בליבו מעולם לא נטש את מקצועו היהלומים. לאחר מלחמת יום הכיפורים, בה גויס לארבעה חודשים, חזר אילן לענף היהלומים, אך הפעם כעצמאי. יחד עם חוה הקים בית העסק לחיתוך וליטוש יהלומים. בתחילת הדרך הם עסקו בעבודות קבלנות עבור יהלומנים אחרים, ימי השבוע חולקו כך שבמחצית הימים נתנו שירות קבלני ובשאר הימים עבדו על היהלומים שלהם. עד מהרה החלו לייצר רק עבור עצמם. בשנת 1975 התקבל אילן כחבר בורסה ולכל אורך השנים עבדו יחדיו אילן וחווה וראו בעבודתם עסק משפחתי משותף.

על אישיותו של אילן והצלחתו בעסקים ניתן ללמוד, בן היתר, מדבריו של חברו הטוב אשר גרטלר שהתפרסמו בכתב העת "יהלום": "הכרתי את אילן גל-און ב- 1974 כשהתחיל לעבוד כעצמאי בענף היהלומים. הוא היה בודד בענף, ללא בני משפחה שיתמכו בו וחסר ממון. את אילן ציינו מקצועיות יסודית, מרץ, תריצות, יושר ורצון להתקדם. הייתי אז עצמאי צעיר, בעל ניסיון של כשלוש שנים. אילן ואני נקשרנו זה בזה, והיתה בינינו כימיה טובה מאד. סייעתי לו בראשית דרכו הקשה ואף קנינו עסקים ביחד. אילן היה בתור ישר וחבר אמיתי. מעולם לא איכזב חברים. לכולם פירגן ונתן להרוויח. אילן גל-און בנה את עצמו בזכות הידע המקצועי הכביר שהיה לו כיצרון, תריצותו שלא ידעה גבולות, חכמתו והמעוף שהיה לו בראיית השוק ויכולתו המופלאה ליצור יחסים וקשרים עם אנשים".

במהלך דרכו אילן נהיה לדמות בולטת בתעשיית היהלומים והמפעל המשפחתי הקטן הפך במהרה למפעל משגשג שהעסיק עשרות עובדים בישראל, ולימים גם מחוצה לה. על הישגיו הרבים קיבל אילן את פרס יקיר תעשיית היהלומים 1998. לצערנו מחלתו לקחה אותו מאתנו לפניכן.

לא רק בתעשיית היהלומים אילן היה דמות בולטת מאד ולו רק בגלל תכונותיו האנושיות וליבו החם שהתבטאו בטוב לב, אהבת הזולת עזרה לחברים אשר היה לו למכביר ודאגה מרובה למשפחתו.

אילן תמיד עסק בספורט, הוא שיחק טניס, שחה ואהב סקי מים ושלג. את אהבתו לספורט וההישגיות שהפכה לחלק מאופיו העביר לילדיו. דרכו למדו ילדיו לאהוב את ענף הספורט, בנו ניר היה אלוף הארץ בסקי מים וזהבית בטניס. אילן היה מאד גאה בהצלחתם ולא הפסיד אף תחרות או אימון חשוב.

במשך כל השנים השתוקקו אילן וחווה לילדים נוספים ולאחר ניסיונות רבים, ממש עם גיוסו של ניר לצבא ב- 1984, נולד ליעם ואילן יכול היה להתפנות לאבהות.

בשנת 1993 לאחר ניתוח מעקפים, כאילו הרגיש אילן שהזמן פועל לרעתו, החליט להגשים חלום ילדות ויצא לטיול תרמילאים מסביב לעולם, ממנו שב הביתה לאחר כשלושה חודשים, מלא חוויות ומרץ.

בספטמבר 1996 הסתבר הנורא מכל. אילן חלה בסרטן. ב- 11.2.97 בהיותו בן 52 בלבד עזב אותנו פיזית, אולם נוכחותו בתוכנו, הזכרונות והחוויות המשותפות, יישארו איתנו לעד.

משפחתו, חווה, ניר, זהבית וליעם בחרו להנציח את זכרו במפעל המתאים לאישיותו ואופיו, שהתבטאו, לכל אורך חייו, בעזרה ודאגה לזולת. משפחתו הרימה תרומה לייסוד קרן מלגות לזכרו באוניברסיטת תל-אביב, חבריו הטובים צירפו ביוזמתם תרומה אישית לקרן, ומכאן התאפשר לקרן להעניק לכל אחד ואחד מכם מלגה על שמו של אילן גל-און ז"ל.